

מ"ת 43643/09/17 - מדינת ישראל נגד גהאד שייך יוסף

בית משפט השלום בראשון לציון

07 דצמבר 2017

מ"ת 43643-09-17 מדינת ישראל נ' שייך יוסף(עציר)

מספר פל"א 349192/2017 מספר פל"א 414090/2017 מספר פל"א
414100/2017 מספר פל"א 414105/2017

לפני כבוד השופט אייל כהן
המבקשת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
גהאד שייך יוסף (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד ברגר

ב"כ המשיב עו"ד קורן

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר ולחילוט ערבויות.

ביום 18.9.17 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו 7 אישומים שעניינם עבירות סחר סם ואישום נוסף בגין אחזקת סם לצריכה עצמית. בד בבד הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

ביום 8.11.17 ניתנה החלטתי בה הוריתי על שחרורו של המשיב בתנאים שונים שעיקרם מעצר בית מלא בעכו וכן הפקדת ערבויות שונות. באותה החלטה דחיתי את בקשת המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. סברתי כי מתקיימים החריגים לכלל לפיו דינו של מי הסוחר בסמים להעצר. עוד באותה החלטה ציינתי את מצבו הרפואי הלא שפיר של המשיב ואת נסיבות חייו הלא פשוטות. בשל כל אלה, על אף שעסקינן במי הצורך סמים מאז היותו כבן 27 ועל אף הרשעותיו הקודמות, מצאתי לנהוג בו מנהג בית הילל.

עמוד 1

בישיבת היום, הבהירה הסנגורית כי אין היא חולקת על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

בעוד ב"כ המבקשת עותר למעצר עד תום ההליכים, עותרת הסנגורית לדחיית הבקשה. הסנגורית הבהירה כי המפקחת מיהרה לדווח על אודות ההפרה, על כי לא בוצעה כל עבירה נלווית וכי בדעתה לנהל את התיק העיקרי עד תום - קרי, ההליך צפוי להימשך זמן רב. הסנגורית שבה וביקשה להורות על דחיית הבקשה תוך התחייבות וככל שתהא הפרה נוספת לא תתנגד היא למעצר מידי של המשיב עד לתום ההליכים.

ב"כ המבקשת הפנה לדו"חות הפעולה מהם עולה כי המשיב התגלה באקראי על ידי שוטרים בלוד, תחת שיהא במעצר הבית בעכו וכי לדבריו, כפי שמסר לשוטרים, הגיע ללוד על מנת לבקר את אחיו. עוד עותר התובע לחילוט ההפקדה בסך 9,000 ₪.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל. אכן יש לשבח את המפקחת על כי דיווחה כפי שהיה מצופה ממנה אבל אין בכך לטעמי להוות נתון לזכותו של המשיב. באשר טענה כי לא צפוי הסדר בתיק איני מוצא ליתן לה משקל כלשהו במניין שיקוליי. ב"כ המשיב תנהג בתיק העיקרי כפי חכמתה והכל בהתאם לאינטרסים של המשיב בכל זמן נתון.

הנקודה העיקרית לטעמי, כפי שהובהר לא אחת בפסיקה היא, כי ככלל הפרת תנאי שחרור מלמדת על פגיעה באמון בית המשפט במשיב. אמנם מורה הפסיקה כי לא בכל מקרה יביא הדבר בהכרח למעצר מחדש, שכן הדבר תלוי נסיבות ועם זאת סבורני כי בנסיבות דנן מסקנה זו מחוייבת מציאות. בכל מקרה סבורני כי כאשר נאשם מפר כאמור את אמון בית המשפט, אין להסתפק אך במילים קשות שאין סנקציה ממשית בצידן.

איני מתעלם כלל ועיקר מכך כי ההפרה לא לוותה בביצועה של עבירה נוספת. יחד עם זאת, המדובר לטעמי בהפרה בוטה של המשיב באמון שנתן בו בית המשפט. אין המדובר במי אשר התפתה לצאת מכתובת החלופה לרחוב הסמוך לביתו ולאיזשהו צורך דחוף, כזה הניתן להבנה ולסלחנות. המדובר במי אשר עזב לא רק את כתובת החלופה אלא גם את העיר עכו ונסע עד לעיר לוד, שם התגלה באקראי. לא שמעתי מפי המשיב או באת כוחו כל מידע באשר למניע שהניע אותו לפעול כאמור ולא נותר אלא להניח כי תשובותיו לשוטרים באים בגדר האמת - קרי כי הגיע ללוד על מנת לבקר את אחיו.

משכך, הפר המשיב את אמוני קצת פחות מחודש ימים בלבד לאחר שניתנה החלטתי בעניינו.

לאור כל האמור, אני מוצא לקבל את הבקשה ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

באשר לבקשה לחילוט סך ההפקדה הרי שבשים לב להחלטתי בדבר מעצרו של המשיב ובשים לב לכך כי עסקינן בהפרה ראשונה שלא לוותה בעבירה, לא אחמיר עמו. אני מוצא לקבוע כי יחולט סך 2,000 ₪ מתוך סך ההפקדה.

סוף דבר, המשיב ייעצר כאמור עד לתום ההליכים.

ניתנה והודעה היום י"ט כסלו תשע"ח, 07/12/2017 במעמד הנוכחים.

אייל כהן, שופט